

νά τὴν ξεχάσω ἐγύρεψα
 σὲ συλφικὰ κρεββάτια,
 στῶν μεθυσμένων ἡδονῶν
 τὸ λάγνο πανηγῦρι.
 Κ' ἦρθαν τοῦ κάκου οἱ αὐγές
 κ' ἐγύρισαν οἱ νύχτες·
 τρεμουλιασμένα σέρνω τα
 τὰ γόνα μου στὸ στρῶμα.
 Στους ὕπνους τοὺς ληθαργικοὺς
 σὰν τότε ἀλόγιστα ἦρθες
 καὶ μὲ ξυπνοῦν τὰ ὄνειράτα
 τῆς μιᾶς βραδυᾶς ἀκόμα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Μ. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ

Σ Τ Α Κ Ο Υ Φ Α

Ὅσυχοι, κάτω ἀπ' τὸ μισόφωτο
 Ποὺ οἱ κλῶνοι κάνουν οἱ ψηλοί,
 Τὸν ἔρωτά μας ἄς γεμίσουμε
 Μὲ τὴ βαθειὰ αὐτὴ σιωπή.

Καὶ τὶς ψυχὲς καὶ τὶς καρδιὲς ἄς λειώσουμε,
 Κάθε αἰσθησὴ μας σ' ἔκσταση ριγμένη,
 Μὲς στὸ μαράζι ποὺ λιπόθυμο
 Ἀπὸ τὰ ἐλάτια καὶ τὰ πεῦκα βγαίνει.

Καὶ σὺ μισόκλεισε τὰ μάτια σου,
 Τὰ χέρια σταύρωσε στὸ στήθος,
 Κι' ἀπ' τὴν καρδιά τὴν κοιμισμένη σου
 Διῶξε τῶν σκέψεων σου τὸ πλήθος.

Καὶ μόνοι ἄς ἀφεθοῦμε ξέγνοιαστοι
 Μὲς στὴ γλυκειὰ πνοὴ ποὺ μᾶς κουνάει
 Καὶ ποὺ ζαρώνει μπρὸς στὰ πόδια σου
 Τῆς ξανθῆς χλόης τὸ κῦμα ποὺ γελάει.

Κι' ὅταν τὸ βράδι, πανηγυρικὸ,
 Ἀπὸ τὰ μαῦρα δρυὰ γλιστρήσῃ,
 Τοῦ ἔρμου μας ἀπελπισμοῦ φωνή,
 Τ' ἀηδόνι θὲ νὰ τραγουδήσῃ.

PAUL VERLAINE

ΜΕΤΑΦΡ. ΜΗΤΣΗ ΚΑΛΑΜΑ